

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Stane:

Za celo leto K 40—
za pol leta 20—
za četrt leta 10—
za 1 mesec 3:50

Posamezna številka 1 K.

Uredništvo in upravnništvo je v
Ptuj, Slovenski trg 3 (v starem
rotovžu), prilličje, levo.
Rokopisi se ne vrnejo.

Štev. 2

Ptuj, 9. januarja 1921

III. letnik

Naša nova vlada.

V primerno kratkem času se je tokrat posrečilo obema najmočnejšima strankama v konstituenti, demokratom in radikalcem, da sta sestavili vlado. Na novega leta dan je regent prestolonaslednik podpisal ukaz o novi vladi, ki je bila drugi dan potem zaprisežena. Po tem so postali: Nikola Pašić ministrski predsednik in minister za zunanje stvari; Marko Trifković minister za pravosodje in minister za priprave za ustavotvorno skupščino in izenačenje zakonov; Milorad Drašković minister za notranje stvari in zastopnik ministra za zgradbe; Kosta Stojanović minister za finance (umrl 3. januarja); Jovan Jovanović minister prometa; Svetozar Pribičević minister prosvete; dr. Velizar Janković minister poljedelstva in vode in zastopnik verstva; dr. Hinko Krizman minister za šume in rude; general Branko Jovanović minister vojne in mornarice; dr. Slavko Miletić minister za pošto in brzojav in zastopnik ministra narodnega zdravja; dr. Vekoslav Kukec minister za socialno politiko in zastopnik ministra za prehrano in obnovo zemlje; Nikola Uzunović minister za agrarno reformo; dr. Milivoj Jovanović minister za trgovino in industrijo.

Ker je pričakovati, da vstopijo v vlado še neke manjše stranke, kakor muslimani, dobe tudi ti primerno zastopstvo v vladi in bo vlada popolna ter se lahko posvetila delu za državo.

Komunistovski upor se izjalovil.

Za novo leto so nameravali komunisti v Jugoslaviji vprizoriti upor, polastiti se državne

ALEKSANDRU!

Otilija Breznik.

Naš kralj iz Beograda,
je prišel k nam sem gor,
obiskat lepa mesta,
Celje in Maribor.

Naš kralj, lep vitez mladi,
mi ljubimo te vsi,
naš osvoboditelj mili
si, Aleksander ti!

Otel si nas suženjstva,
vzel tujcem nas iz rok,
ti srečne si in lepe
bodočnosti porok.

Si videl nas Slovence,
marljive nas ljudi,
si videl našo zemljo,
zemljo, ki vse rodi.

Vinogradi na gričih
pozdravljali so te,
in v bujnem žitnem polju
bogastvo nam cvete.

oblasti in vpeljati tudi pri nas vlado nekatere ljudi po vzorcu ruskih boljševikov. Ti nasilniki naj bi razrušili vse, kar obstoja danes zakonov, ustanov in drugih javnih in privatnih dobrin, oni naj bi nebrzdano razpolagali z življenjem, svobodo in imetjem ostalih državljanov.

Kdo so naši komunisti? V njihovih vrstah imamo mnoge javne in skrite neprijatelje naše države in našega naroda, ki hočejo z neredom v državi razbiti to državo ter jo razdeliti med sovražne sosesde. Stotine ljudi, plačanih iz tajnih fondov, hodi iz kraja v kraj, z zborovanja na zborovanje, iz gostilne v gostilno ter ne dela nič drugega, kakor da z lažnjivimi, bujskajočimi besedami in obrekovanji izpodkopujejo pri nerazsodnih ljudeh zaupanje v državo in njeno bodočnost. Najbolj spredaj med motilci in agenti te propagande so tujci, ki se kot delavci vrivajo v delavske organizacije, da jih pridobe za anarhistično razkrojno delo in upropastijo državo. Tera ljudem ni, da bi zboljšali sedanji težavni položaj, nego da napravijo večji nered, celo anarhijo.

Naša državna oblast je doznala za to revolucionarno gibanje državi sovražnih ljudi. Predno so mogli komunisti izvršiti svoje zlobne protidržavne načrte, je vlada s krepko roko posegla vmes. Prepovedala je njihove liste, shode in zborovanja, zaprla je njihova zbirališča, zaprla pa tudi mnoge njihove voditelje, ki so se zdeli nevarni. Zagrozila je z ostrimi kaznimi onim, ki bi hoteli kaliti javni mir in ljudstvo pozivljati k upor. To je pomoglo.

Pa tudi mnogi pristaši komunističnega gibanja uvidevajo vedno bolj, da v komunizmu za nje ni rešitve. Komunisti so obetali zboljšanje njihovega položaja, ali z neredom, nasiljem, anarhijo se zboljšanje ne doseže. Ljudje zdrave pameti to uvidevajo in v mnogih krajih zapuščajo komunistovske vrste.

Kakor se je na Češkem pred božičem ponesrečil poskus komunistov, da razbijejo

Iz pohorskega lesa,
naj se ti zida grad,
kar Nemec je porušil,
Slovenec povrne rad.

In s štajerskim premogom
naj v hiši ti gori,
kakor Slovenca srce
le za teboj plamti.

Iz štajerske pšenice,
naj gre ti kruh v slast,
naj z dušo in telesom,
Slovenec je tvoja last.

Naš kralj, naš Aleksander,
ti mili naš vladar,
pod tvojim žezlom biti,
Slovenec če vsikdar.

Kaj trpel je naš narod
pod tujcem od nekdanj!
Le pod teboj dobiti
upa slovenski raj.

Ti pelji nas v višave,
ti kaži nam to pot!
Naš kralj, naš Aleksander,
povzdigni Ti naš rod!

državo, tako bo tudi pri nas zmagal zdravi razum našega ljudstva. Komunizem je neka svetovna bolezen, ki napada razne narode. Treba se je te bolezni varovati, kjer pa se je že ugnezdila, jo je treba odstraniti.

Iz mestnega sosveta.

V seji 18. decembra se je med drugim razpravljalo, da bi prevzel posle mestnega fizikata državni zdravnik dr. Vrečko. Soglasno se je sprejel predlog, naj bi država prevzela vse agende mestnega zdravnika in to z ozirom na obupni gmotni položaj ptujskega mesta. Tudi mesto Ormož ne plačuje mestnega zdravnika, nego je samo za mesto Ormož posebni okrožni zdravnik, katerega plačuje država, in Ormož nima niti 1000 prebivalcev.

Ravnatelj Vajda se odpoveduje predsedstvu in članstvu kuratorija Mladike in Dijaškega doma, ker je z delom preobložen. Izjava se vzame z obžalovanjem na znanje, ker je ravno ravnatelj Vajda zavoda jako dvignil, osobito Dijaški dom, ki uživa sloves v Sloveniji in izven nje.

Ker se ima od 1. do 20. januarja 1921 popisati prebivalstvo in domača živina v mestu, se izvoli za to posebni odbor, v katerem je ravn. Vajda predsednik, dr. Senčar in ravn. Kersche pa člana.

Glasbena šola ima že 130 učencev, pa se še novi priključajo. Da se izdatki za to šolo vsaj nekoliko pozrijejo, se bode pobirala članarina, oziroma prostovoljni mesečni prispevki po 4 K. Tudi se mislijo v korist Glasbene šole prirediti trije koncerti in sicer dne 11. januarja, 28. januarja in 22. februarja 1921.

Rusi v Ptuj.

V Strnišču pri Ptuj so našli zatočišče ostanki ruskih kadetskih zborov vsega okrog 1000 gojencev z učitelji, vzgojitelji in bližnjimi sorodniki. Ruski kadetski zbori so bili učni zavodi (realne gimnazije z internati) za 10—18 letne častniške in uradniške sinove, katerih očetje so opravljali službo v provinci, kjer pogosto sploh ni bilo učnih zavodov. Hčere takih uradnikov so se vzgojevale tudi v srednjih šolah z internati v takozvanih institutih. Kakor ni bilo vedno, da bi se častniške hčere močile le s častniki, tudi moškim gojencem ni bilo treba, da postanejo vojaki, imeli so neomejeno pravico do izbire stanu. Če so se hoteli posvetiti vojaškemu stanu, so morali sevé kakor vsi drugi taki dovršiti vojno šolo.

13. novembra l. l. je bilo na ostanku teritorija, ki ga je staroruska vlada morala s težkim srcem izprazniti, še kakih 1000 častniških in uradniških sinov; teh sevé ni bilo mogoče pustiti sovjetskim nasilnikom, trebalo je, da se izselé. Učitelji in vzgojitelji so smatrali za dolžnost, da čuvajo še nadalje svoje gojence in skrbé zanje v tujini.

V Strnišču torej ne biva zdaj nikak so-